

Lovudkast maaffee dog fortjener at betragtes med noget andre Dine end de andre Lønningslove, som ere forelagte og have været forhandlede i de foregaaende Møder. Det maa nemlig erindres, at der i Slutningen af den Lov af 12te Januar 1858, som for Diebliffet er den gjældende med Hensyn til Lønningen for idetmindste Størstedelen af de Embeder, som ere omtalte i det foreliggende Lovudkast, findes den Bestemmelse, at der skulde foretages en Revision af Loven inden Udgangen af Finantsaaret 1863/64, og som Følge deraf har ogsaa Lovudkastet, sigtende dertil, forffjellige Gange foreligget Rigsdagens Folkething til Behandling, men det er alene tilfældige Omstændigheder, som have bevirket, at Revisionen aldrig er bleven tilendebragt. Den er, saavidt jeg mindes, dog en enkelt Gang bleven tilendebragt i Folkethinget, men Rigsdagen er bleven opløst, inden Sagen er kommen til at gennemgaae det andet Things Behandling. Det er en meget uheldig Omstændighed, at Revisionen af denne Lov har trullet saalænge ud, thi det har havt til Følge, at der er forffjellige Forhold, som have maattet henstaae interimistisk, og dette er aldrig noget Gode ved saadanne større Undervisningsanstalter som dem, her ere paa Dntale. En af disse Memyer søgte man at faae rettet gennem Finantsloven ved at skaffe en Lærer ved den polytechniske Læreanstalt en forholdet Gage, og man troede, at der i denne Bevilling laa en tilstrækkelig Tilkjendegivelse fra Folkethingets Side af, at der aldeles Intet var til Hinder for, at denne Embedsmand fremdeles blev staaende paa den samme Gage og altsaa kunde erholde kongelig Udnævnelse i Embedet, hvorved han kunde indtræde i de Functioner, som han ellers ikke vilde kunne indtræde i; men den daværende Kirke- og Undervisningsminister forstod ikke Folkethingets Botum saaledes, hvorfor ogsaa denne Sag paa en vis Maade har maattet henstaae uafgjort efter Revisionen af Lønningsloven. Naar det altsaa er saa, at denne Lov egentlig er en Revision af en tidligere Lov, forekommer det mig, at der kunde være skellig Grund til at betragte den med noget andre Dine, og jeg maa saameget mere udhæve dette, som der

vistnok med Hensyn til de andre Lønningslove vil fremkomme en skarp Strid i Thinget om, hvorvidt Sædtillæget skal anvendes eller ikke anvendes; men dersom Rigsdagen og Regjeringen ikke kunne komme til Enighed om dette Punkt, bliver Følgen let, at ogsaa denne Lov, hvortil vi trænge haardt, ikke bliver vedtagen, saaledes at Forholdet altsaa atter kommer til at staae i længere Tid interimistisk. — Jeg kan meget godt forstaae de Betænkeligheder, som fra den ærede Regjerings Side gjøre sig gjældende med Hensyn til almindelig Indførelse af Sædtillæg. Den høitærede Finantsminister har saaledes tidligere gjort opmærksom paa, at det vilde tilveiebringe Fluctuationer i Statens Udgifter, som vilde være overmaade lidet ønskelige; men dette Spørgsmaal behøver slet ikke at drages frem ved denne Lov. Jeg skal bringe i Erindring, at denne Lov, hvis jeg ikke feiler, er den første, ved hvilken Sædtillægsprincipet er blevet anvendt, og dette kunde dog være Noget, der, siden det egentlig kun er en Revision af en tidligere Lov, der her skal foregaae, talte for, at man, naar man ikke paa anden Maade kan blive enig, ogsaa for denne Gang i denne Lov fandt sig i, at Sædtillægsprincipet blev bestaaende, saaledes at vi dog kunde faae den tidligere Lov revideret og faae de interimistiske Forhold, som nu finde Sted, hævede. Selv om man kommer til det Resultat, at Sædtillæg ikke skal gives for Fremtiden, vil der ikke være nogen stor Ulykke i, at denne Række af Embedsmænd først ved næste Revision ophører at erholde Sædtillæg. Naar jeg udhæver dette, vil jeg tillige gjøre opmærksom paa, at den Grund, som foranledigede, at man først valgte disse Embeder til at prøve Sædtillæget paa, ogsaa kunde bringes til Anvendelse nu til for dem at vedligeholde Sædtillæget i den ældre Form, thi Grunden var den, at Universitetet, de lærde Skoler og Sorø Academi, hvilke Instituter ere de vigtigste af dem, hvis Embedsmænd lønnes efter denne Lov, have deres Indtægter i Korn, og der er altsaa ikke noget Stort at befrygte ved, at Udgifterne fremdeles endnu i nogle Aar blive staaende i Korn, hvortilmod Forholdet blev at forandre, naar man var kommen overeens